

*Пакровы насталі - Поле прыбралі
(14—27 кастрычніка)*

(Сцэна ўпрыгожана беларускімі ручнікамі, у цэнтры стаіць стол, на ім на ручніку хлеб, збоку ляжыць вяночак, каля яго свечка.)

Л я в о н і х а. Каханенькія-родненькія, дзень добры вам усім! А дзе ж гэта майго старога носіць? Сёння ж такі дзень! «Дзева сёння стаіць у царкве і з мноства святых нябачна за нас моліцца Богу, і анёлы з архіерэямі пакланяюцца, і апосталы з прарокамі лікуюць: бо за нас моліць Багародзіца Спрадвечнага Бога». Свята на небе, свята і ў кожнай хрысціянскай хаце на зямлі *(запальвае свечку)*.

(На сцэну хуткім крокам выходзіць Лявон.)

Л я в о н *(да ўдзельнікаў свята)*. Гаспадыня ў мяне адменная, усё паспявае. І да Пакрова гэтак прыгожа, святочна прыбрала пакоі.

Л я в о н і х а *(падыходзіць да Лявона)*. Вось вазьмі пояс *(падае пояс)* кашулю падвяжы, сёння мы з табой павінны пасвяточнаму быць апранугія. Хутка ў нашай хаце хлопцы збяруцца, дзяўчаты, каб на Пакровы сябе паказаць, на другіх паглядзець, блінцоў пакаштаваць, у гульні пагуляць, песні паспяваць.

Л я в о н. Як усе справы зроблены, то можна і пагуляць. Добрыя людзі ўсе справы да Пакрова робяць. Жыта зжынаюць і ў гумно хаваюць, гародніну ў лёх складаюць. Нездарма ж кажуць: «Прышоў Пакроў з усім дабром». Гэткай парой хлопцы, дзяўчаты не толькі веселяцца, забаўляюцца, але аб вяселлі мараць. А якое вяселле без добрай сваці? Здаецца мне, што менавіта ты, мая гаспадынька, рашыла выканаць абавязкі сваці?

Л я в о н і х а *(папраўляе вопратку на сабе)*. Адчашся. Чуеш, госці ў дзверы стукаюцца. Мы з табой іх вітаць будзем.

(На сцэну выходзіць гурт дзяўчат і хлопцаў.)

Л я в о н. Заходзьце, госцейкі. Мы з гаспадыняй моладзі заўсёды рады.

Л я в о н і х а. Наконт маладых, як вядома, жартуюць, што яны - лежабокi-засыпалы, засыпаюць дзе папала.

Але сёння:

На Пакроўскі тыдзень,

Забываюць пралыдзень!

Будзем у гульні гуляць,

Вечарок каратаць.

Л я в о н . Пачакайце крышку з гульнямі. Ведаю, моладзь не вельмі любіць слухаць старэйшых. Але ўсё ж па праву гаспадара на нашым свяце звяртаюся да юнакоў вясёлых і знаходлівых, між іх стаўлю наперад кемлівых. Найперш да іх мае загадкі: «Што бяжыць без поваду?» (*Вада*); «А што расце без караня?» (*Камень*).

А вось, узнагародзіць лепшых, хай рашаюць дзяўчаты: можа, у гонар пераможцаў праспяваюць, можа, карагод станчаць, а можа, хто з дзяўчат прызнаецца ў каханні?..

Л я в о н і х а (*да дзяўчат*). Падзялюся ўласным вопытам: «Не дапамогуць і чары, як каму хто не да пары». Любыя дзяўчаткі, жанчына выбірае суджанага сэрцам не розумам. Зараз мы з гаспадаром завяжам вам хусцінкі вочы. З завязанымі вачыма вы падыдзеце да хлопцаў і, дакранаючыся да іх валос і твару, выберыце таго, каго падказала ваша сэрца.

(*Цягам гэтага дзейства вызначаюцца пары.*)

Л я в о н і х а. На Пакроў заўсёды весела, многа песен спяваецца. Зараз пабачым, якая пара больш прыпевак ведае і лепш спявае.

- Ой ты, Юрочка, Што й ня
жэнішся? Прыйдзе зімачка, Куды
дзенешся?

Я жаніцца не хачу, Лепш на
печы паляжу.

- А каровачка Усё не целіцца. Так
наш Юрочка Усё ня жэніцца.

- Я жаніцца не хачу, Лепш на
печы паляжу.

***

- Дзяўчыначка бела-бела, Дзе
ты красачку надзела?

- Я на рэчцы мылася,
Красачку забылася.

***

- Чаго, мілы, не вырас, Чаго
малаваты?

- Прыхапіў мяне мароз
Каля тваёй хаты.

***

Усе дзяўчаты як дзяўчаты, А
мая - як пузырок. Увалілася ў
канаву -

Ледзь на бераг узвалок. ***
Гарманіст, гарманіст, Румяныя
шчочкі. 3-за цябе я, гарманіст,
Не даспала ночкі!

***
Як на полі ды на полі Вырасла
капуста. М'яне дзевачкі ня
любяць,
Бо ў кішэні пуста.

***
Не сама гармонь іграе -
Пальчыкі вучоныя. Не сам мілы
прыцягае -
Яго вочкі чорныя.

***
А за лесам, за лясом, Плача
дзеўка галасом. Яна плача і
равець -
Ніхто замуж не бярэць.

***
Як пайду я на кірмаш, Там
зайграе скрыпка. Ручкі,
ножкі не баляць,
Серадзінка гібка.

*(Па чарзе пары спяваюць прыпеўкі. Лепшая пара (і ён, і яна)
узнагароджваецца, напрыклад, сувенірнымі званочкамі: каб жылі
дружна, каб адзін аднаму адгукаліся звонка, пяшчотна і радасна -
як тья званочкі.)*

Л я в о н. Спяваюць дужа добра, але сэрца мацней забілася.
Успомнілася, як у маладосці мы пад спевы танчылі. Як «Ля-
воніху» музыка зайграе, так падскокваў, аж стагі ў полі рас-
кідаліся.

Л я в о н і х а (з пяшчотай). Ой, хваста старая. Нагамі,
сапраўды, добра дрыгаў.

Л я в о н. А ці маладыя на ногі такія ж спрытныя?

Л я в о н і х а (да Лявона). Давай пакажам моладзі, як, да
прыкладу, полька танцуецца. А моладзь хай да нас далучаецца.

*(Недзе па сярэдзіне танца Лявон і Лявоніха, стаміўшыся,
пакідаюць танцораў.)*

Л я в о н . Танцуюць спрытна. Значыць, і жыць ладна будуць.

Л я в о н і х а . Ад усяго сэрца жадаем ім гэтага. А пакуль справа яшчэ да шлюбу не дайшла, няхай пацешацца. Вось танец закончыцца, і мы прапануем, каб хлопцы пагадалі, ці добрымі гаспадынямі будуць выбраныя імі дзяўчаты. *(Лявон і Лявоніха адкрываюць дэкарацыю - печ, перад печчу чыгун і вілкі, каб чыгун у печ ставіць. Дзяўчаты з завязанымі вачамі павінны чыгун у печ паставіць.)*

Л я в о н . Пераможца, канешне, спрытная, во як мая Лявоніха. Але і не дужа сёння спрытныя хай не сумуюць: калі любяць, усяму навучацца.

Л я в о н і х а . А за нашу любоў, дзяўчаты, паверце майму вопыту, мужчыны нас на руках носяць? Сёння ў вас будзе падобны першы вопыт.

*(Юнакам прапануецца з дзяўчынай на руках выканаць некалькі
фігур вальса.)*

Л я в о н і х а . Вось вы і даведаліся, што вас у жыцці чакае. Звычайна на Пакроў дзяўчаты хадзілі ў царкву, ставілі свечку перад іконай Пакроў Прасвятой Багародзіцы і казалі: «Свята Пакроў пакрыла зямлю і ваду - пакрый і мяне маладу», гэта значыць ахутай ад бедаў і няшчасцяў. Я таксама некалі перад іконай стаяла шчасця пытала. Здаецца, яно са мной *(стукае
Лявонаў плечы).*

Л я в о н *(абдымае Лявоніху)*. А памятаеш, мы ж таксама на
Пакроў вяселле наша гулялі...

Л я в о н і х а. Ды будзе табе ўспамінаць. Лепш памарым пра наша
залатое вяселле, а моладзі давай скажам наш шчыры наказ на іх
доўгую сумесную дарогу:

Мы ўсім маладым
Жадаем жыць-пажываць
І добра нажываць!
Хай шчасце вашу хату не мінае!
Каханне хай яе не пакідае!
Павагі, дабрабыту, весялосці
Жадаем вам - мы і ўсе прысутныя тут госці!

Л я в о н і Л я в о н і х а , Мы развітваемся з вамі. Але свята
доўжыцца, і вас чакаюць вядомыя пакроўскія кірмашы.

(Сцэнарый - П.А.Гуд)